

STREET FISHING KAN ÓVERAL

Streetfishing wordt vaak in één adem genoemd met Rotterdam, Amsterdam, Utrecht, Alkmaar of Zwolle – daar worden dan ook de meeste wedstrijden georganiseerd. Maar zien we andere streetfishing-hotspots daardoor niet over het hoofd? Wat te denken van een stad als Woerden? Bijna al het stadswater hier staat in de VISpas en het oogt op Google Maps als een roofviswalhalla. Hét VISblad neemt met 'local' Arthur Versloot (17) de proef op de som.

TEKST: ROBERT DE WILT > FOTOGRAFIE: FRANK VAN DER BURG

“Hier heeft al een poos niemand gevestigd”, merkt Arthur op aan de hand van het vele spinrag dat zijn lijn oppikt bij een worp onder de brug van de Stationsweg. De straatnaam zegt het al: we staan op hooguit 250 meter van treinstation Woerden. “Voor mij is het vijf minuutjes fietsen naar het centrum. Maar voor mensen die van verder komen en geen auto hebben (of geen zin hebben in betaald parkeren, red.), is de hoofdstad van het Groene Hart ook uitstekend per trein bereikbaar. En Woerden is behapbaar, in een dag kun je heel het stadscentrum afvissen.”

ONBEMIND

Toch is het ook de PABO-student opgevallen dat je in Woerden centrum maar sporadisch streetfishers spot. “Onbekend maakt onbemind, denk ik. Op YouTube en Instagram zie je dat die vooral naar bekende steden zoals Amsterdam en Rotterdam afreizen.” Onder tusschen heeft Arthur de eerste stek van vanmiddag al aardig uitgekamd, zonder resultaat. “Het gefrummel dat ik net voelde, moet van écht kleine baarsjes zijn. Ik vis namelijk expres met kleine shadjes, waarop je ook een beetje formaat baars al meepakt. En grotere baars, snoek en snoekbaars kun je ook prima aan klein kunstaas vangen. Kleine roofvis aan grote shads wordt echter lastiger. Doe mij maar gewoon veel actie, groot of klein.”

OUDE RIJN

Het stadscentrum van Woerden wordt omringd door een grote vestinggracht die aan zowel de oost- als westkant in open verbinding staat met de Oude Rijn. “Dat maakt Woer-

den zo’n interessante roofvisstek. De stadsgracht wordt zowel qua water als vis gevoed door de Oude Rijn. Zeker in de koudere maanden – als zowel de witvis als de roofvis de stad intrekt – zwemt daarom een mooi bestand aan vis in het centrum.” Die open verbinding met de Oude Rijn is volgens de Woerdenaar ook de verklaring voor de rijke mix aan roofvis. “Naast snoek, baars en snoekbaars heb ik hier ook al drie keer een roofblei gevangen. En een kennis van me ving onlangs zelfs nog een meerval van ruim over de meter. Op een miniboilie aan de methodfeeder, maar toch.”

BAARSJES

De eerste stek van vandaag is ook precies de plek waar de Oude Rijn in de vestinggracht uitmondt. “Hier is het bijna altijd raak, dus ik stel voor dat we ook de andere kant van deze brug nog even goed uitkammen. Daar ligt een mooi talud waar regelmatig een mooie snoekbaars vanaf komt.” Zo gezegd, zo gedaan. Al snel poseert de Woerdenaar met een bescheiden baarsje dat de shad volledig naar binnen heeft gewerkt. Wat opvalt is dat Arthur stevast zo ver mogelijk onder de brug werpt. “Daar ligt de meeste baars en snoekbaars”, zegt hij terwijl ook baars nummer twee zich aan zijn shad vergrijpt.

AASMOMENTEN

Na ruim twintig minuten werpen, vraag ik Arthur of hij het niet eens tijd vindt om naar de volgende brug te verkassen. “Ja, dat kan. Maar ik heb het hier al vaak zat meegemaakt >>

dat na langere tijd toch ineens die ene mooie snoekbaars op de shad knalt. Ik denk dat je dan toch ineens nog even een aasmoment meepakt." Dan ziet Arthur

plots een grote kolk, net naast de doorgang van de brug, achter de dukdalf. "Jagende snoek, gok ik. Die liggen vaak net naast de bruggen, rond die vuilhoekjes."

STALEN ONDERLIJN

Als Arthur zijn kunstaasje over de plek van de kolk trekt, bevestigt hij zowel het vermoeden dat dit een snoek betrof als het gegeven dat je op kleine shadjes ook grotere vis meepakt. Een snoek van tegen de 80 cm wordt vakkundig onthaakt en

snel weer teruggezet. Arthur's rechter hand komt daarbij niet geheel ongeha-vend uit de strijd. "Dit is dus de reden dat ik altijd met een stalen onderlijntje vis. In Woerden zit volop snoek."

BRUGHOPPEN

"Tijd om te verkassen. Daar verderop loopt een lange tunnel onder de weg door. Komt altijd wel vis vandaan", zegt de zoon van een dominee terwijl hij zijn landings-net en onthaakmatje van de stoep pakt. "Zo'n net met lange steel is op veel plekken onmisbaar. En in de stad sta je natuurlijk vaak op een stenen ondergrond, dus zo'n matje is ook wel chill." Iets minder 'chill', is de verkeersdruk om ons heen. De avondspits is begonnen en op de ietwat onoverzichtelijke T-splitsing achter ons horen we regelmatig een kleine verkeersruzie. "Gelukkig is het verderop een stuk rustiger." Onderweg licht Arthur zijn aanpak toe. "Woerden barst van de mooie stekken, maar toch richt ik me meestal als eerste op de bruggen en tunnels. Daar ligt simpelweg de meeste aasvis en dus ook roofvis. Met brughoppen kam je ook sneller een groot deel van het stadswater uit dan wanneer je overal een worpje maakt."

VARIATIE

We staan inmiddels naast Kasteel Woerden, iets daarachter prijkt de imposante Sint-Bonaventurakerk. "Een paar jaar geleden waren ze hier nog met VIS TV. Zie je dat leliebed daar? Daar ving Marco Kraal toen een goudkarpertje op hondenbrokken." Ineens horen we de slip van Arthur's 1000-formaat molentje tikken. "Mis! Ik voelde wat geknibbel, vermoedelijk toch weer kleine baarsjes." Snel verwisselt hij de shad voor een mini-plugje. Dit keer blijven de baarsjes wél plakken. "Het mooie aan Woerden is de variatie aan stekken. Helder en troebel water, diep en ondiep, kleine bruggen, lange fietstunnels, een jachthaven: *you name it, we've got it*", klinkt het trots uit de mond van de jonge Woerdenaar.

'DROGE' TIK

In de hoop op een mooie glasooie die de 'grand slam' compleet maakt, slenteren

we op aangeven van onze gids naar de plek waar de Jaap Bijzervetring onder het spoor doorloopt. Hier staat een behoorlijke trek op het water. "Als het veel heeft geregend, dan stroomt het hier altijd lekker", aldus Arthur die al bij de eerste worp een aanbeet mist. Bij het ophalen is de shad een heel stuk van de 7-grams tungsten jigkop afgetrokken. "Zeker weten snoekbaars", moppert hij. "Het was echt zo'n droge, doffe tik. Balen!" Een tweede aanbeet levert de naar vis ruikende tunnel helaas niet op.

STADSWANDELING

Dus verkassen we weer. Arthur: "Aan de andere kant van het centrum ligt de haven. Daar is het ook wat dieper, dus misschien dat we daar wel een snoekbaars kunnen strikken." De kortste route voert dwars door de winkelstraat van het centrum. Daar loopt Arthur meerdere beken-

'IK VIS VEEL MET KLEINE SHADJES ZODAT JE VEEL KANS OP ACTIE HEBT – ZOWEL VAN KLEINE ALS GROTE VIS'

den tegen het lijf. "Ja ja, Woerden is een hechte gemeenschap", grapt hij. We krijgen overigens ook genoeg aanspraak van voorbijgangers die Arthur niet persoonlijk kent. Zeker als hij kort na elkaar twee snoeken vangt naast de Westdam-brug, bij de jachthaven van Woerden-centrum.

'SNOEKBAARS'

"Dat is een snoekbaars, dat zie ik zó", roept iemand vanaf het fietspad, zittend op zijn gedateerde scooter. We corrigeren de man dat het om een snoek gaat, maar dat gaat er duidelijk niet in bij deze 'kenner'. Hij moest eens weten... "Normaliter vang ik overigens altijd wel enkele snoekbaarzen in zo'n sessie van een paar uurtjes. Maar vandaag staan de glasogen denk ik niet aan. Met drie snoeken en de serie baarzen hebben jullie denk ik wel gezien dat er in Woerden genoeg te vangen valt", besluit Arthur met een knipoog.

"ALS HET VEEL HEEFT GERE-GEND, STROOMT HET IN DEZE TUNNEL ALTIJD LEKKER EN STAAT DE ROOFVIS VAAK AAN", TIPT ARTHUR.

